

Stanovisko Výboru regionů Sedmý akční program Evropské unie pro životní prostředí

(2013/C 218/08)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že tento nový akční program pro životní prostředí musí zaručit, že rozhodnutí EU týkající se životního prostředí budou dostatečně jasná a předvídatelná, a to zejména pro místní a regionální orgány;
- podtrhuje, že je třeba napravit některé nedostatky, zmírnit rozdíly mezi členskými státy a usilovat o řádné dodržování legislativního *acquis* v oblasti životního prostředí, a to na všech úrovních správy, s cílem zlepšit stav životního prostředí a veřejného zdraví, zaručit rovné podmínky a právní jistotu a předejít narušování trhu. V této souvislosti stanovisko doporučuje řadu konkrétních opatření, jež by měla být zahrnuta do sedmého akčního programu pro životní prostředí;
- zdůrazňuje potřebnost kvalitních posouzení dopadu při přezkumu právních předpisů EU v oblasti životního prostředí či přípravě nových předpisů a vyzývá Evropskou komisi, aby průkazně a kontrolovatelně zohlednila praktické zkušenosti členských států;
- vyzývá ke sladění odvětvových legislativních opatření EU v oblasti životního prostředí (mezní hodnoty EU) a politiky EU v oblasti emisí (opatření EU u zdroje) přijetím holistického přístupu, který umožní koordinaci těchto opatření, výše jejich ambicí a harmonogramů;
- vítá, že mezi cíle sedmého akčního programu pro životní prostředí byl zařazen prioritní cíl udržitelnosti měst, a vyzývá k tomu, aby většina měst v EU plnila minimální kritéria udržitelnosti. Ukazatele udržitelnosti musí být vypracovány v úzké spolupráci s místními orgány a s orgány odpovědnými za oblast životního prostředí a statistickými úřady;
- vyzývá k tomu, aby byl program ambicióznější na místní úrovni a byly rozšířeny iniciativy jako Pakt starostů a primátorů i na další oblasti plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje, a dále k dalšímu rozvoji ceny Evropské zelené město;

Zpravodaj	pan José Macário CORREIA (PT/ELS), starosta města Faro
Odkaz	návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“
	COM(2012) 710 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

A. Obecné souvislosti

1. připomíná, že šest akčních programů pro životní prostředí, které dosud platily, byly důležité z hlediska zdůraznění rostoucího významu evropské politiky v oblasti životního prostředí a snah o zajištění její soudržnosti coby nedílné součásti evropské integrace, avšak neuspěly při řešení řady environmentálních problémů Evropy z důvodu nedostatečné politické vůle k provádění opatření;

2. šestý akční program pro životní prostředí s podtitulem Životní prostředí 2010: naše budoucnost, naše volba trval do 22. června 2012. Byl koncipován v roce 2001 coby environmentální rozměr strategie EU pro udržitelný rozvoj, přičemž hospodářský rozměr zajišťovala Lisabonská strategie;

3. stanovil priority Evropské unie do roku 2012 s důrazem na čtyři oblasti činnosti: změna klimatu; příroda a biologická rozmanitost; životní prostředí a zdraví; udržitelné využívání přírodních zdrojů a nakládání s odpady. Evropská komise však nechala tuto strategii udržitelného rozvoje upadnout v zapomnění;

4. strategie Evropa 2020 je nyní považována za nový politicko-strategický nástroj, přičemž environmentální politika by měla být koordinována v rámci stěžejní iniciativy strategie s názvem Evropa účinněji využívající zdroje, na niž by se nemělo nahlížet jako na dílčí oblast strategie Evropa 2020, nýbrž samostatně jako na celkový strategický cíl Evropské unie v oblasti udržitelného rozvoje do roku 2050;

5. zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí musí být neprodleně přijat, aby zajistil soudržnost politiky EU v oblasti životního prostředí a utvářel další rozvoj této klíčové

oblasti politiky. Zdůrazňuje, že tento nový akční program pro životní prostředí musí zaručit, že rozhodnutí EU týkající se životního prostředí budou dostatečně jasná a předvídatelná, a to zejména pro místní a regionální orgány⁽¹⁾;

6. další prioritou je promítnutí konkrétního výsledku konference OSN o udržitelném rozvoji 2012 do opatření prováděných na místní, regionální, národní, evropské, mezinárodní i světové úrovni;

B. Systematický přístup

S ohledem na to, že:

7. doposud dosažené pokroky jsou pozitivní, zejména pokud jde o významné snížení emisí s negativními dopady na ovzduší a vodní zdroje, o lepší a efektivnější nakládání s odpady a o snížení používání nebezpečných chemických produktů, avšak zatím nebyly splněny určité cíle týkající se ovzduší, městského prostředí, biologické rozmanitosti, fungování ekosystémů a udržitelného využívání přírodních zdrojů;

8. navzdory konsolidaci právních předpisů v oblasti životního prostředí, která proběhla v posledních deseti letech, členské státy a Komise ne vždy jednaly v souladu s programem. Bylo třeba napravit některé nedostatky, zmírnit rozdíly mezi členskými státy a usilovat o řádné dodržování legislativního *acquis* v oblasti životního prostředí, a to na všech úrovních správy, v oblastech kontroly znečištění ovzduší, čištění odpadních vod, nakládání s odpadem a ochrany přírody, přičemž cílem bylo zlepšit stav životního prostředí a veřejného zdraví, zaručit rovné podmínky a právní jistotu a předejít narušování trhu;

9. i po ukončení šestého akčního programu pro životní prostředí stále existují oblasti činnosti v rámci politiky životního prostředí, které doposud nebyly dostatečně řešeny, a to především:

⁽¹⁾ CdR 164/2010 fin, usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 (2011/2194(INI)).

- ochrana půdy – tato problematika byla předmětem několika programů v oblasti životního prostředí, a přesto nebyly na úrovni EU podniknuty skutečné iniciativy;
- biologická rozmanitost – zahrnovala 160 opatření, avšak cíl nebyl naplněn; v roce 2011 byla vypracována nová strategie pro biologickou rozmanitost, která by mohla dosáhnout prvotního cíle;

se jeví jako nezbytné:

10. jasným a jednoznačným způsobem v novém akčním programu popsat problémy EU v oblasti životního prostředí, včetně zrychlení klimatických změn, zhoršení stavu našich ekosystémů, překročení kapacity koloběhu dusíku a rostoucího nadměrného využívání přírodních zdrojů;

11. zohlednit prohlášení konference Rio+20, které přijala konference OSN o udržitelném rozvoji dne 22. června 2012, a důraz v něm kladený na zelenou ekonomiku podporující začlenění, vedle cílů udržitelného rozvoje na období po roce 2015 a příspěvku VR k summitu v Riu (2);

12. stanovit konkrétní cíle. VR vítá úroveň ambicí sedmého akčního programu pro životní prostředí, klade si však otázku, zda jsou tyto ambice realizovatelné a jak jich bude dosaženo. V textu jsou odkazy na již existující dokumenty o politice a plány, v těch však často chybí praktické aspekty provádění jako časové plány a dílčí cíle. VR se domnívá, že nové ambice musí být proveditelné. Stanovení nesplnitelných ambicí neprospěje důvěryhodnosti politiky EU v oblasti životního prostředí. Při určování nových cílů EU v oblasti životního prostředí proto musí být jasné, že tyto cíle jsou dosažitelné a že v případech, kdy je to třeba, jsou doplněny souběžnou politikou EU u zdroje v příslušných odvětvích. Návrhy by měly obsahovat jasný časový plán (s konečným cílem, dílčími cíli a průběžným hodnocením) navazující na příslušná opatření. VR proto vyzývá ke stanovení konkrétních a pokud možno kvantifikovatelných cílů pro rok 2020 a také k vymezení jasné a smělé vize a dílčích cílů pro stav životního prostředí do roku 2050 zaměřených na zajištění vysoké kvality života a dobrých životních podmínek pro všechny v rámci bezpečných environmentálních mezí hodnot;

13. je důležité zohlednit zkušenosti členských států při přezkumu a přípravě nových právních předpisů EU. Proto

musí být zajištěna lepší návaznost jednotlivých etap přípravy právních předpisů EU. Jejich vypracování probíhá v pěti etapách: příprava, rozhodování, provádění do vnitrostátního práva, uplatnění (vnitrostátními) soudy a zpětná vazba ohledně zkušeností v členských státech. Propojení mezi první etapou a etapami následujícími je dostatečné, je však nejasné, jak budou zkušenosti z členských států a místních a regionálních orgánů (pátá etapa) zohledněny v přípravě nových právních předpisů EU (první etapa). VR vyzývá Evropskou komisi, aby tyto zkušenosti průkazně a kontrolovatelně zohlednila při vypracovávání nových návrhů;

14. Komise nejprve provede přezkum stávajících právních předpisů, jenž bude základem pro následné posouzení dopadů. Výsledky posouzení dopadu je třeba průkazně a kontrolovatelně zohlednit při přezkumu stávajících právních předpisů a vypracovávání nových návrhů. VR zdůrazňuje potřebnost kvalitních posouzení dopadu, díky nimž je již v rané fázi procesu rozhodování jasné, že:

- jsou zohledněny praktické zkušenosti členských států;
- jsou lépe využívány vědecké a technologické poznatky;
- je zaručena proveditelnost cílů;
- je zajištěna nutná integrace politiky a politiky u zdroje;
- údaje a zájmy různých odvětví politiky a úrovní správy jsou řádně začleňovány;
- je zohledněn územní dopad cílů na regionální a místní úrovni;

15. je třeba změnit způsob, jakým Evropská komise své návrhy zveřejňuje. Během provádění šestého akčního programu pro životní prostředí se posouzení dopadu, tematické strategie a legislativní návrhy zveřejňovaly současně. Za účelem zohlednění výše uvedených aspektů navrhuje VR následující postup a časový plán:

- nejprve bude prezentováno posouzení dopadu;
- poté budou vypracovány obecné rámce politiky;

(2) CdR 187/2011 fin.

— legislativní návrhy by Evropská komise měla předložit až po stanovení politiky;

16. zajistit, aby strategie Evropa 2020 nadále zahrnovala určitá prioritní odvětví, která doposud spadala pod strategii udržitelného rozvoje, například témata spravedlivého rozdělení zdrojů a mezigenerační spravedlnosti;

17. zajistit, aby cíle sedmého akčního programu pro životní prostředí byly adekvátním způsobem zohledněny ve víceletém finančním rámci (VFR) po roce 2013 a ve strategii Evropa 2020, přičemž je třeba mít na paměti, že ještě před přijetím programu mohou být v jiných oblastech přijata důležitá rozhodnutí s významným dopadem na životní prostředí. Financování cílů v oblasti životního prostředí, v součinnosti s programem LIFE a plným začleněním ochrany životního prostředí, musí tvořit významnou součást příštího víceletého finančního rámce, reformy společné zemědělské politiky (SZP), společné rybářské politiky (SRP), politiky soudržnosti a programu Horizont 2020;

18. poskytnout vhodný rámec pro zajištění dostatečného financování – zejména na inovace, výzkum a vývoj – prostřednictvím mobilizace nástrojů trhu a odměňování ekosystémových služeb;

jasnou a vhodnou formou zajistit podporu úlohy místní a regionální úrovně při uplatňování právních předpisů, aby bylo zaručeno odhodlání dosáhnout lepších výsledků v oblasti životního prostředí a zdraví občanů, v politice v oblasti chemických látek, a zejména při plnění cílů vymezených v plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje, v plánu přechodu na nízkouhlíkové hospodářství a strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, a to prostřednictvím zahrnutí cílů a ukazatelů účinného využívání zdrojů do roční analýzy růstu a do národních programů reforem členských států;

C. Priority sedmého akčního programu pro životní prostředí

19. zdůrazňuje, že rámec priorit sedmého akčního programu se musí opírat o tři hlavní pilíře:

1. zajištění a obnova přírodního bohatství Evropy;

2. zajištění vysoké účinnosti využívání zdrojů a nízkých emisí uhlíku;

3. zajištění zdraví a dobrých životních podmínek občanů EU vysokou mírou ochrany životního prostředí;

vítá proto devět cílů uvedených v návrhu Komise;

co se týče zajištění přírodního bohatství Evropy, bude třeba lépe provádět opatření a činnosti související se strategií EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, ochrany a zhodnocování lesů, odstranění emisí městských a průmyslových odpadních vod, využívání hnojiv a emisí do ovzduší odpovědných za eutrofizaci;

20. bude rovněž nutné v plné míře provést rámcovou směrnici o vodě a rámcovou směrnici o strategii pro mořské prostředí;

21. pro realizaci těchto opatření je nezbytné provádět účinnější inspekce a dohled v oblasti životního prostředí. Doporučení 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech, je proto zásadně důležité pro všechny členské státy, aby bylo možné strukturovaným a konzistentním způsobem poskytnout vodítka inspektorům každého členského státu při výkonu jejich inspekční práce v oblasti životního prostředí;

22. posílit stávající právní rámec tak, aby byla EU schopna zajistit širokou konzistentnost, koherenci a účinnost inspekcí v oblasti životního prostředí a systémů dozoru na místní a regionální úrovni a zaručit jednotné používání práva EU v oblasti životního prostředí a rovné soutěžní podmínky pro podniky činné na vnitřním trhu;

23. podpořit posílení mechanismů pro zpracovávání stížností a pro mediace na celostátní, regionální a místní úrovni;

24. podpořit zavedení informačních systémů na úrovni členských států, jež by umožnily šířit informace o účinném provádění evropských právních předpisů v oblasti životního prostředí;

25. zajistit uzavření třístranných partnerských prováděcích dohod mezi Evropskou komisí, členskými státy a místními a regionálními orgány s cílem zlepšit provádění konkrétních právních předpisů v oblasti životního prostředí a vyřešit specifické či přeshraniční potíže se zvládáním problémů v této oblasti;

26. zlepšit vědecká východiska politiky v oblasti životního prostředí, zejména v oblasti funkčního chápání ekosystému (toky energie, vody a látek a s tím související udržitelné funkce půdy, vody a místního klimatu), a rovněž zpřístupnit, zjednodušit, racionalizovat a modernizovat sběr, správu a sdílení dat a informací v této oblasti, jakož i nástroje pro předvídaní, hodnocení a řízení nových environmentálních rizik, a co nejrychleji odstranit stávající vědomostní nedostatky. Zároveň je třeba v této oblasti poskytovat zvláštní podporu (ve formě stipendií) mladým výzkumným pracovníkům, kteří by se měli v rámci možnosti jako experti účastnit procesu řešení environmentálních problémů na místní a regionální úrovni. V rámci tohoto vývoje nesmí dojít k nárůstu byrokratické zátěže v souvislosti s dalšími předpisy o dohledu a kontrole, naopak je třeba usilovat o cílené stanovení priorit za využití součinnosti se stávajícími předpisy o dohledu;

27. co se týče účinnosti využívání zdrojů a nízkých emisí uhlíku, úkolem je v plné míře uplatňovat klimatický a energetický balíček EU do roku 2020 a rovněž právní předpisy týkající se odpadů a zajistit jejich správné provedení do práva všech členských států, provádění a používání ve všech členských státech, a to s asistencí týmů pro provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí na místní a regionální úrovni;

28. současně je zapotřebí odstranit překážky na vnitřním trhu, jež brání v recyklačních činnostech, snížit celkový dopad výroby a spotřeby na životní prostředí, podporovat výrobky se sníženým dopadem na životní prostředí a poskytovat spotřebitelům správné a vědecky podložené informace a pokyny k výrobkům;

29. také na podnikatelské úrovni mohou rostoucí odpovědnost podniků vůči environmentálním problémům, dobrovolné environmentální audity, ekologické značky zaručující ekologickou kompatibilitu výrobků a rozmach ekologického podnikání docílit kvality životního prostředí, což je třeba podporovat;

30. zelenější a výkonnější technologie, lepší produktivita a nové pracovní příležitosti podpoří růst a zaměstnanost;

31. koherentní a ucelený rámec pro veřejné politiky na místní a regionální úrovni, který podpoří účinnost využívání zdrojů a ekologičtější výrobky, pomůže malým a středním

podnikům v jejich směřování k účinnosti využívání zdrojů, sníží jejich výrobní náklady a usnadní jim vstup na nové trhy;

32. pokud jde o financování, je důležité zajistit, aby byly cíle v oblasti životního prostředí a klimatu podloženy potřebnými finančními prostředky, což se musí odrazit ve smlouvách o partnerství. Je třeba zaručit, aby bylo na tyto účely určeno alespoň 20 % rozpočtu EU na období 2014–2020. Je třeba zaručit především financování obzvláště nákladných opatření v oblasti životního prostředí, která musí být realizována do roku 2020 (např. obnova poškozených ekosystémů prostřednictvím propojené zelené infrastruktury) a která jsou stanovena ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti, jež je jednou z klíčových složek sedmého akčního programu EU pro životní prostředí;

33. současně s tím bude nezbytné vyvinout úsilí s cílem zvýšit alespoň o 25 % prostředky EU přidělené na opatření v oblasti životního prostředí a využívat systémy vykazování a zpětného sledování výdajů souvisejících se životním prostředím, aby tak bylo možné zaručit mj. včasné financování obzvláště nákladných environmentálních opatření na obnovu poškozených ekosystémů, která je třeba realizovat do roku 2020;

34. postupně zrušit dotace škodlivé pro životní prostředí a stále více využívat tržní nástroje, včetně ukládání daní a sankcí těm, kdo poškozují životní prostředí;

35. podpořit a zvýšit finanční prostředky soukromého sektoru určené na výdaje související s životním prostředím a oblastí klimatu, konkrétně usnadněním přístupu k inovativním finančním nástrojům;

36. VR vyzývá ke sladění odvětvových legislativních opatření EU v oblasti životního prostředí (mezí hodnoty EU) a politiky EU v oblasti emisí (opatření EU u zdroje) přijetím holistického přístupu, který umožní koordinaci těchto opatření a cílů a harmonogramů odvětvových směrnic v oblasti životního prostředí. Žádá Komisi, aby vypočítala délku trvání cyklu obnovy pro opatření u zdroje a posoudila lhůtu pro dosažení mezních hodnot v reálných podmínkách, aby bylo možné dosáhnout v celé Evropě výrazného snížení emisí. Proto musí být úroveň cílů odvětvových směrnic v oblasti životního prostředí (mezí hodnoty) a lhůty pro provádění v souladu s úrovní cílů a časovými rámci provádění opatření EU u zdroje;

37. pokud jde o potřebu zaručit občanům EU zdraví a dobré životní podmínky, je důležité zdůraznit, že je zapotřebí aktualizovat evropskou politiku v oblasti kvality ovzduší, tak aby byla v souladu s nejnovějšími vědeckými poznatky, stanovit nákladově efektivní opatření zaměřená proti znečištění ovzduší u zdroje a zvýšit úsilí o dosažení plného souladu s právními předpisy v oblasti kvality ovzduší, zejména co se týče jemných částic v ovzduší;

38. co se týče hluku, je naléhavě nutné identifikovat nákladově efektivní opatření pro snížení hlukového znečištění u zdroje;

39. požaduje ambiciózní opatření pro řešení hlavních zdrojů znečištění životního prostředí, zejména dopravy a mobility. Sedmý akční program pro životní prostředí v této souvislosti odkazuje na bílou knihu Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje (COM(2011)144 final). VR oceňuje úroveň ambicí této bílé knihy, avšak k jejich splnění žádá vypracování evropského akčního plánu s dílčími cíli, konkrétními opatřeními (jako jsou opatření EU u zdroje) a časovým plánem hodnocení⁽³⁾;

40. pokud jde o problematiku vody, bude důležité zintenzivnit úsilí zaměřené na uplatňování směrnice o pitné vodě, zejména v souvislosti s drobnými dodavateli z každého členského státu. Zároveň je důležité vynaložit stejnou míru úsilí v souvislosti se směrnicí o vodách ke koupání, s cílem dosáhnout do roku 2020 95 % úrovně jejího dodržování;

41. naléhavou otázkou se stává provádění systematických posouzení *ex-ante* týkajících se socioekonomických, environmentálních a územních dopadů na úrovni EU, členských států a na místní a regionální úrovni;

42. vítá, že mezi cíle sedmého akčního programu pro životní prostředí byl zařazen prioritní cíl udržitelnosti měst, a vyzývá k tomu, aby většina měst v EU plnila minimální kritéria udržitelnosti;

43. větší pozornost bude této oblasti nutné věnovat i z hlediska mezinárodních dohod, a to formou podpory mezinárodních a regionálních procesů, jejichž cílem bude přeměnit světovou ekonomiku na zelenou ekonomiku podporující začlenění a prosazovat takovou budoucnost pro naši planetu a současně i budoucí generace, jež bude udržitelná z hospodářského, sociálního i environmentálního hlediska;

44. také na místní úrovni bude program muset být ambicióznější, bude muset rozšířit iniciativy jako Pakt starostů a primátorů na další oblasti plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje, jako je biologická rozmanitost a zejména využívání půdy, jak doporučuje nedávné stanovisko VR k tomuto tématu (CdR 1121/2012 fin). Rovněž je nutné zabývat se tématy, jako je nakládání s odpady a vodohospodářství či znečištění ovzduší, neboť tím by se zjednodušilo uplatňování politiky životního prostředí EU prostřednictvím inovativní metody víceúrovňové správy, jež podporuje proaktivní úsilí místních a regionálních orgánů v oblasti používání unijních právních předpisů;

45. to samé platí ve vztahu k zavedení ceny Evropské zelené město, které je významnou formou oceňování měst s příkladným a inovativním přístupem k používání právních předpisů EU v oblasti životního prostředí;

46. sedmý akční program pro životní prostředí bude muset vycházet ze základních zásad práva v oblasti životního prostředí – zásady „znečišťovatel platí“, zásady předběžné opatrnosti, zásady prevence a zásady nápravy u zdroje –, aby tak podnítil opatření, kroky a cíle, jež budou v souladu se zásadami inteligentní regulace a budou prováděny v rámci vyvážených a udržitelných environmentálních politik. Příliš mnoho opatření totiž stále představuje nápravná opatření, k nimž dochází na konci procesu či na konci řetězce, ačkoli prioritu by měla mít adaptace či dokonce přehodnocení těchto procesů s cílem výrazně omezit jejich dopad na životní prostředí ve všech jejich fázích. Měly by se podporovat inovativní iniciativy v oběhovém hospodářství, uzavření životního cyklu materiálů a komparativní analýzy životního cyklu a využívat vědomosti v oblasti funkčního chápání ekosystému o tocích energie, vody a látek a o jejich pozitivním působení na udržitelné funkce půdy, vody a místního klimatu, jež musí být za tímto účelem ještě částečně propracovány, s cílem dosáhnout systematictějšího snižování dopadů lidské činnosti na životní prostředí;

D. Dosah na místní a regionální úrovni

47. evropští občané si stále více uvědomují, jakou úlohu zaujímá životní prostředí v jejich životech. Místní a regionální orgány jsou úrovní, jež je místním komunitám nejbližší, a proto mají zásadní význam coby subjekty se vzdělávací a mobilizační funkcí;

48. s ohledem na článek 192 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který stanoví sdílení pravomocí v otázkách environmentální politiky mezi EU, členskými státy a celostátními, regionálními a místními orgány, je nutné při vypracovávání, provádění a používání právních předpisů v oblasti životního prostředí dodržovat zásady subsidiarity a proporcionality;

⁽³⁾ Toto doporučení bylo vysloveno také v dokumentu CdR 101/2011 fin.

49. se zřetelem na konkrétní opatření přijatá Komisí je třeba identifikovat cíle, které předurčí úkoly na místní a regionální úrovni;

50. místní Agenda 21 může a musí být nástrojem participativní demokracie na místní a regionální úrovni, v zájmu naplňování cílů politiky v oblasti životního prostředí. Tímto způsobem a s použitím internetu je třeba šířit informace o provádění sedmého akčního programu pro životní prostředí na místní úrovni a soudních prostředcích, jež má k dispozici;

51. je třeba zakotvit zásadu víceúrovňové správy ve vztahu k životnímu prostředí. VR zastává názor, že vyřešit problémy v oblasti životního prostředí ani provádět politiku EU nemůže pouze jediná úroveň správy. Politika EU v oblasti životního prostředí již nemůže být koncipována pouze na úrovni EU, jež právní předpisy přijme a ponechá jejich provádění vnitrostátní úrovni a orgánům územní správy. Její koncepce musí probíhat formou interakce mezi různými úrovněmi správy. Je třeba zaujmout víceúrovňový přístup, v němž každá úroveň správy (evropská, vnitrostátní, regionální a místní) převezme svůj díl odpovědnosti v koordinaci s ostatními orgány a přijme opatření, jež mohou a musí být přijata na dané úrovni, čímž se předejde zdvojení pravomocí;

52. zastává názor, že musí být posílen víceúrovňový přístup ve fázi přípravy politiky. Ke zlepšení evropského životního prostředí je zapotřebí realistická úroveň ambicí, což vyžaduje koordinaci právních předpisů a provádění. Proto je nesmírně důležité ve fázi přípravy politiky věnovat pozornost možným finančním, politickým či právním následkům pro orgány územní správy a proveditelnosti a uskutečnitelnosti právních předpisů EU;

53. doporučuje posílit víceúrovňový přístup také ve fázi provádění. Provádění předpisů v oblasti životního prostředí není jen otázkou právního provádění (provedení do vnitrostátních právních předpisů). Znamená to, že právní předpisy EU v oblasti životního prostředí musí být doplněny evropskými a vnitrostátními plány provádění (obsahujícími pokyny, osvědčené postupy a opatření u zdroje). VR je v této souvislosti zastáncem víceúrovňového přístupu a navrhuje zřízení mezi-resortních týmů v členských státech, v jejichž rámci by experti z jednotlivých úrovní správy spolupracovali na přípravě vnitrostátních plánů provádění;

54. v této souvislosti má zásadní význam, aby sedmý akční program podpořil úlohu místních a regionálních orgánů v uplatňování právních předpisů, a to následujícími kroky:

- a) zvýšit zapojení místní a regionální úrovně do celého procesu tvorby, provádění a hodnocení právních předpisů EU s cílem zlepšit jejich uplatňování a zvýšit sounáležitost s nimi;
- b) zavést mechanismy, jejichž úkolem bude podpořit úsilí místních a regionálních orgánů a výměnu osvědčených postupů v oblasti provádění politik;
- c) zaměřit se na pomoc zemím a regionům s méně rozvinutými vnitrostátními politikami v oblasti životního prostředí, spíše než zavádět nová plošná celoevropská opatření, jestliže jsou ve střetu s rovnocennými politikami a plány v zemích a regionech s rozvinutějším souborem environmentálních standardů a politik;
- d) využívat spíše směrnice než nařízení, a to s cílem umožnit místním a regionálním orgánům vypracovávat vlastní environmentální řešení vymezená jasně dohodnutým unijním rámcem;
- e) definovat rámec EU pro inspekce v oblasti životního prostředí na úrovni členských států;
- f) přijmout účinné politiky u zdroje, politiky zaměřené na analýzu životního cyklu, uzavření životního cyklu materiálů a vytvoření oběhového hospodářství a rozšiřující se možnosti úhrad nákladů pro místní a regionální orgány;
- g) podpořit udržitelná města Evropské unie. Sedmý akční program pro životní prostředí musí i nadále stimulovat inovativní iniciativy měst prostřednictvím výměny zkušeností, identifikace a přijímání souborů ukazatelů za účelem hodnocení environmentální výkonnosti měst s ohledem na hospodářské, územní a sociální dopady, zvyšování informovanosti o zdrojích financování a šíření informací o opatřeních, jež přispívají k udržitelnému rozvoji. Tyto ukazatele musí být stanoveny na základě intenzivní spolupráce s místními orgány;
- h) podpořit iniciativy pro udržitelné venkovské oblasti;
- i) zvýšit efektivnost EU při řešení regionálních a celosvětových problémů v oblasti životního prostředí, zejména s ohledem na závazky přijaté na konferenci Rio+20;

- j) stanovit kritéria pro vyřizování stížností na celostátní úrovni, včetně mechanismů pro řešení sporů, jako je například mediace;
- k) dodržovat zásady inteligentní regulace a rovněž sledování a kontrolu posuzování dopadu a hodnocení dopadu na konkurenceschopnost;
- l) začlenit cíle v oblasti životního prostředí do důležitých rozpočtových položek, jako je položka rozvoje venkova, zemědělství a strukturálních fondů;
- m) zlepšit komunikaci mezi všemi úrovněmi správy a všemi fázemi rozvojové politiky a investice do informačních systémů a webových nástrojů za účelem poskytování transparentních informací z oblasti životního prostředí občanům i veřejným institucím;
- n) využívat technickou platformu pro spolupráci v oblasti životního prostředí vytvořenou Výborem regionů za účelem usnadnění dialogu, výměny informací a zlepšení uplatňování v praxi;
- o) vytvořit mechanismy, jež místním a regionálním orgánům umožní sběr environmentálních dat, a stanovit společnou odpovědnost obcí, regionů a členských států za sběr, zpracovávání a monitorování těchto údajů;
- p) vytvořit strukturované rámce pro uplatňování a informace («structured implementation and information frameworks» – SIIF) pro všechny zásadní právní předpisy EU v oblasti životního prostředí, se zapojením místních a regionálních orgánů;
- q) podporovat rozvoj konkrétních vzdělávacích programů v oblasti životního prostředí na místní a regionální úrovni, s cílem šířit ekologické myšlení a zvyšovat povědomí o možnostech zapojení občanů do řešení environmentálních problémů. Realizace programů musí probíhat participativním způsobem (třeba v podobě grantů);
- r) posílit vazby občanů k životnímu prostředí prostřednictvím programů vzdělávání a odborné přípravy v oblasti životního prostředí, pořádaných obcemi a regiony, určených různým generacím a zaměřených na vzbuzení povědomí o tématech životního prostředí mezi všemi občany;
- s) posílit a rozšířit síť IMPEL pro dodržování environmentálních právních předpisů v EU poskytováním dlouhodobého financování s cílem usnadnit vzájemné hodnocení a výměnu osvědčených postupů v oblasti dodržování environmentálních právních předpisů v EU, a to zejména mezi místními a regionálními orgány;
- t) podpořit kladnou úlohu sedmého akčního programu, kterou plní v podpoře podniků a místních a regionálních orgánů tím, že poskytují strukturovaný rámec pro dlouhodobé plánování, zejména v případě velkých investic v oblasti infrastruktury;
- u) využít místní orgány a sdružení pro mobilizaci občanů v souvislosti s definicí dlouhodobých strategií a cílů v oblasti životního prostředí, čerpání evropských fondů pro investice do environmentálních infrastruktur, jakož i ekosystémových služeb, přizpůsobování se klimatickým změnám, ztráty biologické rozmanitosti, snižování rizika katastrof a vzdělávání týkající se uplatňování směrnic o posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) a o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí (SEA);
- v) zahrnout do přípravy dokumentů týkajících se městského územního plánování udržitelné způsoby environmentálního řízení měst zaměřené na integrované environmentální plánování, udržitelnou mobilitu, dopravní síť poháněnou elektřinou, cyklostezky a sdílení jízdních kol v centrech měst, kvalitu života a veřejné zdraví;
55. strategie sedmého akčního programu pro životní prostředí bude částečně záviset na specifických nástrojích politiky, jež budou zvoleny pro naplnění stanovených cílů a budou určeny až po vypracování posouzení dopadu. To ovlivní nákladovou efektivnost a konkrétní sociální a hospodářské dopady, stejně jako roli celostátních, regionálních a místních orgánů při realizaci politik a provádění přijatých právních předpisů na evropské úrovni. Opatření popsaná v předchozím odstavci nesmí zvýšit tlak na výdaje místních a regionálních orgánů. Výbor regionů se domnívá, že odpovědnost za náklady na opatření uvedená v předchozím odstavci by měla nést v první řadě EU nebo vlády jednotlivých států. Důležité je zajistit udržitelnost hospodářského pokroku a zachovat odolnost našich ekosystémů, jež podporují růst a ochraňují zdraví našich občanů.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 15

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V souladu se zásadou subsidiarity budou opatření nezbytná k dosažení těchto cílů v mnoha případech nutná hlavně na evropské, národní, regionální nebo místní úrovni. V jiných případech bude zapotřebí dalších opatření na úrovni EU. Jelikož politika v oblasti životního prostředí je oblastí sdílené pravomoci v EU, je jedním z účelů tohoto programu vytvořit společnou odpovědnost za sdílené cíle a zajistit rovné podmínky podnikům a veřejným orgánům. Jasně cíle tvůrcům politik a jiným zúčastněným stranám, včetně regionů a měst, podniků a sociálních partnerů i jednotlivých občanů, rovněž ukáží směr a poskytnou jim předvídatelný rámec pro jejich činnost.	V souladu se zásadou subsidiarity budou opatření nezbytná k dosažení těchto cílů v mnoha případech nutná hlavně na <u>evropské</u> , národní, regionální nebo místní úrovni. ~~V jiných případech bude zapotřebí dalších opatření na úrovni EU.~~ Jelikož politika v oblasti životního prostředí je oblastí sdílené pravomoci v EU, je jedním z účelů tohoto programu vytvořit společnou odpovědnost za sdílené cíle a zajistit rovné podmínky podnikům a veřejným orgánům. Jasně cíle tvůrcům politik a jiným zúčastněným stranám, včetně regionů a měst, podniků a sociálních partnerů i jednotlivých občanů, rovněž ukáží směr a poskytnou jim předvídatelný rámec pro jejich činnost.

Odůvodnění

Zlepšování životního prostředí je odpovědností, kterou sdílejí všechny úrovně správy.

Pozměňovací návrh 2

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 43

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Významná část obyvatelstva EU je nadále vystavena úrovním znečištění ovzduší, které překračují normy doporučené WHO. Jednat je třeba zejména v oblastech, kde jsou lidé, obzvláště citlivé a zranitelné skupiny obyvatelstva a ekosystémy vystaveni vysokým úrovním znečišťujících látek, např. ve městech nebo v budovách.	Významná část obyvatelstva EU je nadále vystavena úrovním znečištění ovzduší, které překračují normy doporučené WHO. Jednat <u>na evropské i celostátní úrovni</u> je třeba zejména v oblastech, kde jsou lidé, obzvláště citlivé a zranitelné skupiny obyvatelstva a ekosystémy vystaveni vysokým úrovním znečišťujících látek, např. ve městech nebo v budovách.

Odůvodnění

V této oblasti jsou zejména zapotřebí opatření na unijní a celostátní úrovni.

Pozměňovací návrh 3

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 58

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Zadruhé, EU rozšíří požadavky na inspekce a dohled na větší soubor právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a doplní je o kapacitu na úrovni EU, která bude schopna řešit situace, v nichž existují odůvodněné obavy.	Zadruhé, EU <u>za cíleného stanovení priorit a využití součinnosti se stávajícími předpisy o dohledu</u> rozšíří požadavky na inspekce a dohled na větší soubor právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a doplní je o kapacitu na úrovni EU, která bude <u>v rámci svých pravomocí</u> schopna řešit situace, v nichž existují odůvodněné obavy.

Odůvodnění

Při rozšiřování pravidel o dohledu na všechny právní předpisy EU v oblasti životního prostředí by se mělo postupovat účinně, aby se zamezilo zbytečnému nárůstu byrokratické zátěže v unijních postupech, které jsou již beztak velmi formální a zatěžující. Dále není zřejmé, zda má Evropská komise získat nové pravomoci. Proto je třeba v odstavci 58 zdůraznit, že Evropská komise bude jednat v rámci svých stávajících pravomocí. K rozporu se stanoviskem VR nedochází, neboť Výbor ve svém stanovisku navrhuje racionalizovat a modernizovat správu a sdílení dat v oblasti životního prostředí.

Pozměňovací návrh 4

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 69

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Ve znalostech lze stále pozorovat zásadní nedostatky a některé z nich se přímo týkají prioritních cílů tohoto programu. Investice do dalšího výzkumu, který tyto nedostatky odstraní, jsou tedy nezbytné pro to, aby veřejné orgány a podniky měly solidní základ pro přijímání rozhodnutí plně odrážejících skutečné sociální, ekonomické a environmentální přínosy a náklady. Nejpatrnější jsou čtyři nedostatky:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Pokročilý výzkum, který odstraní nedostatky v údajích a znalostech, a odpovídající nástroje modelování jsou nezbytné pro lepší pochopení složitých otázek souvisejících se změnami životního prostředí, jako je změna klimatu a dopady katastrof, důsledky úbytku druhů pro ekosystémové služby, environmentální prahové hodnoty a ekologické body zlomu. Ačkoli dostupné důkazy plně opodstatňují předběžná opatření přijatá v těchto oblastech, vývoj nevhodnějších řešení bude podpořen dalším výzkumem mezních možností naší planety, systémových rizik a schopnosti naší společnosti se s nimi vyrovnat. To by mělo zahrnovat investice do odstraňování nedostatků v údajích a znalostech, mapování a posuzování ekosystémových služeb a porozumění podpůrné úloze, kterou v jejich případě sehrává biologická rozmanitost, a dále tomu, jak se přizpůsobují změně klimatu. <p>(...)</p>	<p>Ve znalostech lze stále pozorovat zásadní nedostatky a některé z nich se přímo týkají prioritních cílů tohoto programu. Investice do dalšího výzkumu, který tyto nedostatky odstraní, jsou tedy nezbytné pro to, aby veřejné orgány a podniky měly solidní základ pro přijímání rozhodnutí plně odrážejících skutečné sociální, ekonomické a environmentální přínosy a náklady. Nejpatrnější jsou čtyři nedostatky:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Pokročilý výzkum, který odstraní nedostatky v údajích a znalostech, a odpovídající nástroje modelování jsou nezbytné pro lepší pochopení složitých otázek souvisejících se změnami životního prostředí, jako je změna klimatu a dopady katastrof, důsledky úbytku druhů pro ekosystémové služby, environmentální prahové hodnoty a ekologické body zlomu. <u>Specializované odborné znalosti, jež byly dosud získány v jednotlivých odvětvích (půda, voda, klima, ovzduší, rostliny, zvířata), budou v rostoucí míře uplatňovány v zájmu jejich funkčního spolupůsobení. Pro funkční a udržitelné řízení ekosystému jsou nezbytné příslušné znalosti. Tyto znalosti zaručují, že bude účelně dosaženo hlavního cíle jednotného postupu ke stabilizaci ekosystému a že budou účinně využity finanční prostředky.</u> Ačkoli dostupné důkazy plně opodstatňují předběžná opatření přijatá v těchto oblastech, vývoj nevhodnějších řešení bude podpořen dalším výzkumem mezních možností naší planety, systémových rizik a schopnosti naší společnosti se s nimi vyrovnat. To by mělo zahrnovat investice do odstraňování nedostatků v údajích a znalostech, mapování a posuzování ekosystémových služeb a porozumění podpůrné úloze, kterou v jejich případě sehrává biologická rozmanitost, a dále tomu, jak se přizpůsobují změně klimatu. <p>(...)</p>

Odůvodnění

Je nezbytně nutné urychleně odstranit vědomostní nedostatky v oblasti chápání ekosystému, aby bylo možné vyvinout cílená a účinná opatření v rámci udržitelné environmentální politiky a současně zaručit odbornou transparentnost při monitorování a posuzování ekosystémových služeb a kompenzaci v případě čistých ztrát, což je stanoveno v akčním programu pro životní prostředí a je důležité pro subjekty odpovídající za projekty. Zabrání se tak vytváření neúčinných strategií, jež by zatěžovaly mimo jiné subjekty odpovídající za projekty. To je v souladu se stanoviskem VR, v němž Výbor usiluje o proveditelné environmentální cíle a odstranění vědomostních nedostatků.

Pozměňovací návrh 5

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 83

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Ačkoli zahrnutí požadavků na ochranu životního prostředí do jiných politik a činností EU požaduje Smlouva již od roku 1997, celkový stav životního prostředí v Evropě naznačuje, že bytí je dosavadní pokrok v některých oblastech chvályhodný, nepostačuje ke zvrácení všech negativních trendů. Dosažení mnoha prioritních cílů tohoto programu si vyžádá ještě efektivnější začlenění hledisek životního prostředí a klimatu do jiných politik, jakož i soudržnější, společné politické přístupy, které přinášejí mnohé výhody. To by mělo přispět k tomu, aby složité kompromisy byly řešeny v rané fázi, a nikoli ve fázi provádění, a aby bylo možné efektivněji mírnit nevyhnutelné dopady. Účinným nástrojem, který zajistí, aby požadavky na ochranu životního prostředí byly začleněny do plánů a programů, jakož i projektů, je správné uplatňování směrnice o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí. Obzvláště důležitou úlohu při posuzování dopadů na životní prostředí a při ochraně, zachovávání a zvětšování přírodního bohatství, mimo jiné za účelem dosažení větší odolnosti vůči dopadům změny klimatu a přírodním katastrofám, plní místní a regionální orgány, jež zpravidla odpovídají za rozhodování o využití půdy a mořských oblastí.</p>	<p>Ačkoli zahrnutí požadavků na ochranu životního prostředí do jiných politik a činností EU požaduje Smlouva již od roku 1997, celkový stav životního prostředí v Evropě naznačuje, že bytí je dosavadní pokrok v některých oblastech chvályhodný, nepostačuje ke zvrácení všech negativních trendů. Dosažení mnoha prioritních cílů tohoto programu si vyžádá ještě efektivnější začlenění hledisek životního prostředí a klimatu do jiných politik, jakož i soudržnější, společné politické přístupy, které přinášejí mnohé výhody. To by mělo přispět k tomu, aby složité kompromisy byly řešeny v rané fázi, a nikoli ve fázi provádění, a aby bylo možné efektivněji mírnit nevyhnutelné dopady. <u>Úroveň cílů politiky EU u zdroje je nutné uvést do souladu s odvětvovými cíli v oblasti životního prostředí a časové rámce opatření u zdroje synchronizovat s imisními cíli.</u> Účinným nástrojem, který zajistí, aby požadavky na ochranu životního prostředí byly začleněny do plánů a programů, jakož i projektů, je správné uplatňování směrnice o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí. Obzvláště důležitou úlohu při posuzování dopadů na životní prostředí a při ochraně, zachovávání a zvětšování přírodního bohatství, mimo jiné za účelem dosažení větší odolnosti vůči dopadům změny klimatu a přírodním katastrofám, plní místní a regionální orgány, jež zpravidla odpovídají za rozhodování o využití půdy a mořských oblastí.</p>

Odůvodnění

Ambice a časové rámce úrovně cílů politiky u zdroje by měly být v souladu s odvětvovými cíli v oblasti životního prostředí.

Pozměňovací návrh 6

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 86

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>S cílem zlepšit začlenění problematiky životního prostředí a soudržnost politik program zajistí, aby do roku 2020:</p> <p>a) odvětvové politiky na úrovni EU a členských států byly vytvářeny a prováděny způsobem, který podporuje příslušné cíle související se životním prostředím a klimatem.</p> <p>Za tímto účelem je zapotřebí zejména:</p> <p>a) začlenit podmínky a pobídky související se životním prostředím a klimatem do politických iniciativ, včetně přezkumů a reforem stávající politiky, jakož i do nových iniciativ na úrovni EU a členských států;</p>	<p>S cílem zlepšit začlenění problematiky životního prostředí a soudržnost politik program zajistí, aby do roku 2020:</p> <p>a) odvětvové politiky na úrovni EU a členských států byly vytvářeny a prováděny způsobem, který podporuje příslušné cíle související se životním prostředím a klimatem.</p> <p>Za tímto účelem je zapotřebí zejména:</p> <p>a) začlenit podmínky a pobídky související se životním prostředím a klimatem do politických iniciativ, včetně přezkumů a reforem stávající politiky, jakož i do nových iniciativ na úrovni EU a členských států;</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
b) provádět systematická posouzení <i>ex-ante</i> týkající se environmentálních, sociálních a ekonomických dopadů politických iniciativ na úrovni EU a členských států s cílem zajistit jejich soudržnost a efektivnost.	b) <u>uvést úroveň cílů politiky EU u zdroje do souladu s odvětvovými cíli v oblasti životního prostředí a synchronizovat ji s časovými rámci opatření u zdroje a imisními cíli;</u> c) provádět systematická posouzení <i>ex-ante</i> týkající se environmentálních, sociálních a ekonomických dopadů politických iniciativ na úrovni EU a členských států s cílem zajistit jejich soudržnost a efektivnost.

Odůvodnění

Ambice a časové rámce úrovně cílů politiky u zdroje by měly být v souladu s odvětvovými cíli v oblasti životního prostředí.

Pozměňovací návrh 7

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 89

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Občané EU, měšťané i venkované, pocítují výhody řady politik a iniciativ EU, které podporují udržitelný rozvoj městských oblastí. K tomu je však zapotřebí efektivní a účinné koordinace různých úrovní správy a přeshraniční koordinace různých správ, jakož i systematického zapojování regionálních a místních orgánů do plánování, tvorby a vývoje politik, jež mají na kvalitu životního prostředí ve městech vliv. K tomu by napomohlo posílení mechanismů koordinace na národní a regionální úrovni navržených na základě společného strategického rámce pro další období financování a vytvoření „platformy pro rozvoj měst“, jež by zároveň zapojilo více skupin zúčastněných stran a širokou veřejnost do rozhodování, které se jich týká. Místní a regionální orgány rovněž pocítí výhody dalšího vývoje nástrojů pro efektivnější sběr a správu údajů o životním prostředí a pro snazší výměnu informací a osvědčených postupů, jakož i snah o lepší provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí na ujní, národní a místní úrovni. To je v souladu se závazkem summitu Rio+20 podporovat integrovaný přístup k plánování, výstavbě a udržitelnému řízení měst a městských usedlostí. Zásadní význam pro to, aby městské komunity nabízely udržitelné, účinné a zdravé prostředí pro život a práci, mají integrované přístupy k územnímu plánování měst, které plně zohledňují dlouhodobé otázky životního prostředí spolu s ekonomickými a sociálními výzvami.</p>	<p>Občané EU, měšťané i venkované, pocítují výhody řady politik a iniciativ EU, které podporují udržitelný rozvoj městských oblastí. K tomu je však zapotřebí efektivní a účinné koordinace různých úrovní správy a přeshraniční koordinace různých správ, jakož i systematického zapojování regionálních a místních orgánů do plánování, tvorby a vývoje politik, jež mají na kvalitu životního prostředí ve městech vliv. K tomu by napomohlo posílení mechanismů koordinace na národní a regionální úrovni navržených na základě společného strategického rámce pro další období financování a vytvoření „platformy pro rozvoj měst“, jež by zároveň zapojilo více skupin zúčastněných stran a širokou veřejnost do rozhodování, které se jich týká. Místní a regionální orgány <u>mohou</u> rovněž pocítit výhody dalšího vývoje nástrojů pro efektivnější sběr a správu údajů o životním prostředí a pro snazší výměnu informací a osvědčených postupů, jakož i snah o lepší provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí na ujní, národní a místní úrovni. To je v souladu se závazkem summitu Rio+20 podporovat integrovaný přístup k plánování, výstavbě a udržitelnému řízení měst a městských usedlostí. Zásadní význam pro to, aby městské komunity nabízely udržitelné, účinné a zdravé prostředí pro život a práci, mají integrované přístupy k územnímu plánování měst, které plně zohledňují dlouhodobé otázky životního prostředí spolu s ekonomickými, a sociálními a <u>územními</u> výzvami.</p>

Odůvodnění

Vedle ekonomických a sociálních aspektů jsou rovněž důležité výzvy územní.

Pozměňovací návrh 8

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 90

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>EU by měla nadále prosazovat a případně rozšířit stávající iniciativy podporující inovace a osvědčené postupy ve městech, vytváření sítí a výměnu informací mezi nimi a povzbuzovat je k tomu, aby dávala najevo své vedoucí postavení v oblasti udržitelného rozvoje. Orgány EU a členské státy by měly usnadnit a podpořit vynakládání finančních prostředků EU, které jsou dostupné v rámci politiky soudržnosti a jiných fondů, na podporu měst v jejich snaze o posílení svého udržitelného rozvoje, zvyšování informovanosti a zapojení místních subjektů. Vypracování souboru kritérií udržitelnosti měst a shoda na těchto kritériích by těmto iniciativám dodaly společný referenční základ a podpořily by jednotný a integrovaný přístup k udržitelnému rozvoji měst.</p>	<p>EU by měla nadále prosazovat a případně rozšířit stávající iniciativy podporující inovace a osvědčené postupy ve městech, vytváření sítí a výměnu informací mezi nimi a povzbuzovat je k tomu, aby dávala najevo své vedoucí postavení v oblasti udržitelného rozvoje. Orgány EU a členské státy by měly usnadnit a podpořit vynakládání finančních prostředků EU, které jsou dostupné v rámci politiky soudržnosti a jiných fondů, na podporu měst v jejich snaze o posílení svého udržitelného rozvoje, zvyšování informovanosti a zapojení místních subjektů. Vypracování souboru <u>ukazatelů</u> ~~kritérií~~ udržitelnosti měst a shoda na těchto ~~ukazatelích~~ ~~kritériích~~ <u>za současného dodržení zásady subsidiarity</u> ~~by může~~ těmto iniciativám ~~dodat~~ společný referenční základ a podpořily by jednotný a integrovaný přístup k udržitelnému rozvoji měst. <u>Ukazatele udržitelnosti se budou vypracovávat v úzké spolupráci s místními orgány a s orgány odpovědnými za oblast životního prostředí a statistickými úřady, aby byla při vyhodnocování trendů zajištěna nezbytná harmonizace a srovnatelnost.</u></p>

Odůvodnění

Co se týče ukazatelů v oblasti životního prostředí, přesná dohoda o základních údajích, statistických operacích i praktických zkušenostech je nezbytná, pokud má být srovnávání spolehlivé. Je třeba zapojit jednak místní orgány, ale také EEA a EUROSTAT.

Pozměňovací návrh 9

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 91

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>S cílem posílit udržitelnost měst EU program zajistí, aby do roku 2020:</p> <p>a) většina měst v EU prováděla politiku udržitelného územního plánování a projektování měst.</p> <p>Za tímto účelem je zapotřebí zejména:</p> <p>a) vymezit a dohodnout soubor kritérií pro posuzování environmentální výkonnosti měst s ohledem na ekonomické a sociální dopady;</p> <p>b) zajistit, aby města měla informace o finančních prostředcích na opatření ke zlepšení svého udržitelného rozvoje a měla k těmto prostředkům přístup</p>	<p>S cílem posílit udržitelnost měst EU program zajistí, aby do roku 2020:</p> <p>a) většina měst v EU prováděla politiku udržitelného územního plánování a projektování měst.</p> <p>Za tímto účelem je zapotřebí zejména:</p> <p>a) <u>pro případ, že celkové plány týkající se městského územního plánování musí být dokončeny dříve, než budou k dispozici ukazatele vymezit a dohodnout soubor ukazatelů</u> ~~kritérií~~ pro posuzování environmentální výkonnosti měst, <u>dočasně vládám jednotlivých zemí umožnit, aby posoudily požadavky na ochranu životního prostředí</u> s ohledem na ekonomické a sociální dopady a <u>historická a geografická specifika s využitím odborných znalostí městských odborníků (např. urbanistů a architektů). Ukazatele udržitelnosti se budou vypracovávat v úzké spolupráci s místními orgány, s orgány odpovědnými za oblast životního prostředí a statistickými úřady, aby byla při vyhodnocování trendů zajištěna nezbytná harmonizace a srovnatelnost. U již existujících plánů lze učinit výjimku;</u></p> <p>b) zajistit, aby města měla informace o finančních prostředcích na opatření ke zlepšení svého udržitelného rozvoje a měla k těmto prostředkům přístup.</p>

Odůvodnění

Co se týče ukazatelů v oblasti životního prostředí, přesná dohoda o základních údajích, statistických operacích i praktických zkušenostech je nezbytná, pokud má být srovnávání spolehlivé. Je třeba zapojit jednak místní orgány, ale také EEA a EUROSTAT. Dále je třeba uvést, že problém spočívá v tom, že mnohá města musí své celkové plány týkající se územního plánování aktualizovat již po uplynutí jednoho roku či dvou let, ještě předtím než – z pochopitelných důvodů – jsou stanoveny ukazatele pro posuzování environmentální výkonnosti měst. Není dobré držet se starých plánů a prodlužovat jejich platnost. Proto navrhuje vyřešit tento problém tím, že bude vládám jednotlivých zemí dočasně umožněno, aby posuzovaly požadavky na ochranu životního prostředí, a nebrzdily tak harmonický a udržitelný územní rozvoj.

Pozměňovací návrh 10

návrh Evropské komise, příloha, odstavec 100

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>S cílem zvýšit efektivnost EU při řešení regionálních a celosvětových problémů v oblasti životního prostředí a klimatu program zajistí, aby do roku 2020:</p> <p>(...)</p> <p>Za tímto účelem je zapotřebí zejména:</p> <p>a) pracovat na přijetí cílů v oblasti udržitelného rozvoje, které: a) se zaměřují na prioritní oblasti zelené ekonomiky podporující začlenění a širší cíle v oblasti udržitelného rozvoje, jako je energetika, vodohospodářství, zajišťování potravin, oceány a udržitelná spotřeba a výroba, jakož i na průřezové otázky, jako je spravedlnost, sociální začlenění, důstojné pracovní podmínky, právní stát a řádná správa věcí veřejných; b) jsou všeobecně uplatnitelné, neboť pokrývají všechny tři oblasti udržitelného rozvoje; c) jsou doprovázeny cíli a ukazateli, na jejichž základě jsou posuzovány, a které d) jsou v souladu s rámcem rozvoje po roce 2015, jsou do tohoto rámce začleněny a podporují opatření v oblasti klimatu;</p> <p>b) pracovat na efektivnější struktuře OSN pro udržitelný rozvoj posílením programu UNEP v souladu s výsledky summitu Rio+20, a zároveň nadále usilovat o povýšení programu UNEP na agenturu OSN a podporovat probíhající snahy o větší součinnost mezi mnohostrannými dohodami o životním prostředí;</p> <p>c) posílit dopad různých zdrojů financování, včetně daní a mobilizace domácích zdrojů soukromých investic a nových a inovačních zdrojů, a vytvářet možnosti využití rozvojové pomoci pro zajištění pákového efektu těchto jiných zdrojů financování v rámci strategie financování udržitelného rozvoje vytyčené v Riu a v politikách EU, včetně mezinárodních závazků k financování politiky v oblasti klimatu a biologické rozmanitosti;</p> <p>(...)</p>	<p>S cílem zvýšit efektivnost EU při řešení regionálních a celosvětových problémů v oblasti životního prostředí a klimatu program zajistí, aby do roku 2020:</p> <p>(...)</p> <p>Za tímto účelem je zapotřebí zejména:</p> <p>a) pracovat na přijetí cílů v oblasti udržitelného rozvoje, které: a) se zaměřují na prioritní oblasti zelené ekonomiky podporující začlenění a širší cíle v oblasti udržitelného rozvoje, jako je energetika, vodohospodářství, zajišťování potravin, oceány a udržitelná spotřeba a výroba, jakož i na průřezové otázky, jako je spravedlnost, sociální začlenění, důstojné pracovní podmínky, právní stát a řádná správa věcí veřejných; b) jsou všeobecně uplatnitelné, neboť pokrývají všechny tři oblasti udržitelného rozvoje; c) jsou doprovázeny cíli a ukazateli, na jejichž základě jsou posuzovány, a které d) jsou v souladu s rámcem rozvoje po roce 2015, jsou do tohoto rámce začleněny a podporují opatření v oblasti klimatu;</p> <p>b) pracovat na efektivnější struktuře OSN pro udržitelný rozvoj posílením programu UNEP v souladu s výsledky summitu Rio+20, a zároveň nadále usilovat o povýšení programu UNEP na agenturu OSN a podporovat probíhající snahy o větší součinnost mezi mnohostrannými dohodami o životním prostředí;</p> <p>c) <u>poskytnout dodatečné finanční prostředky pro obzvláště nákladná opatření v oblasti životního prostředí, která musí být realizována do roku 2020, zejména opatření zaměřená na obnovu poškozených ekosystémů prostřednictvím zelené infrastruktury, a</u> posílit dopad různých zdrojů financování, včetně daní a mobilizace domácích zdrojů soukromých investic a nových a inovačních zdrojů, a vytvářet možnosti využití rozvojové pomoci pro zajištění pákového efektu těchto jiných zdrojů financování v rámci strategie financování udržitelného rozvoje vytyčené v Riu a v politikách EU, včetně mezinárodních závazků k financování politiky v oblasti klimatu a biologické rozmanitosti;</p> <p>(...)</p>

Odůvodnění

Odkaz na poskytnutí unijních finančních prostředků pro obzvláště nákladná opatření v oblasti životního prostředí, která musí být realizována do roku 2020 (např. opětovné propojení poškozených ekosystémů prostřednictvím zelené infrastruktury, mj. zelených mostů), je nutný z důvodu včasné realizace cíle. Ze zkušenosti na úrovni členských států vyplývá, že k provádění tohoto cíle chybějí finanční prostředky. Stanovisko VR zdůrazňuje zejména nutnost proveditelných cílů jako základu důvěryhodnosti politiky EU a na to, že cíle musejí být podloženy příslušnými finančními prostředky.

V Bruselu dne 30. května 2013

*předseda
Výboru regionů*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
